

# Toelichting Algemene Subsidieverordening Reimerswaal 2014

## Algemene toelichting

In de Algemene wet bestuursrecht (Awb) staat dat de subsidieverstreking moet zijn gebaseerd op een wettelijk voorschrift. Deze eis komt voort uit de wens van de wetgever, dat de rechtszekerheid van de subsidieaanvrager en subsidieontvanger voldoende is gewaarborgd. Hiermee wordt tevens een doelmatige besteding van overheidsuitgaven nagestreefd.

Voor de gemeente betekent dit dat de subsidieverstreking moet zijn gebaseerd op een verordening. Deze verordening moet de essentiële elementen van het proces van subsidieverstreking bevatten, zoals een omschrijving van de te subsidiëren activiteiten, de bevoegdheid voor het vaststellen van een subsidieplafond en de bijbehorende verdelingsmaatstaf. Daarnaast moet het een grondslag bevatten voor de verplichtingen die het bestuursorgaan aan de subsidieverlening kan verbinden

## Het subsidiebegrip

Om de regeling in de Awb met betrekking tot subsidies op een juiste wijze toe te passen, is het van belang dat helder is wat er onder subsidie wordt verstaan. Subsidie is een materieel begrip en wordt omschreven in artikel 4:21, eerste lid Awb. Er is sprake van een subsidie als het gaat om geldverstrekingen, die aan de volgende kenmerken voldoen:

- a. het betreft een aanspraak op financiële middelen;
- b. die door een bestuursorgaan worden verstrekt;
- c. met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager;
- d. anders dan als betaling voor het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten.

In de praktijk kan het voorkomen, dat er afwijkende termen worden gebruikt, zoals bijdrage, uitkering of vergoeding, terwijl het in feite een subsidie betreft. De gekozen benaming is voor de toepasselijkheid van de subsidietitel niet van belang, ze is gewoon van toepassing als aan de voorwaarden is voldaan.

### *a. Een aanspraak op financiële middelen*

Het woord 'aanspraak' geeft aan dat het niet de daadwerkelijke overhandiging van het geld hoeft te betreffen, maar dat een aanspraak daarop voldoende is. Deze aanspraak is rechtens afdwingbaar. Van belang is niet de daadwerkelijke beschikbaarstelling, maar het besluit van het bestuursorgaan dat de voorgenomen activiteiten worden gesubsidieerd.

Voor het bestuursorgaan ontstaat na het toekennen van de aanspraak op financiële middelen de verplichting om aan de gesubsidieerde, na uitvoering van de activiteiten en nakoming van zijn overige opgelegde verplichtingen, tot betaling over te gaan.

Niet alle verstrekkingen van het bestuursorgaan zijn subsidies. Indien er geen financiële middelen worden verstrekt, maar andere zaken, dan is er geen sprake van subsidie.

Het leveren van goederen of diensten door de gemeente om niet of onder de kostprijs valt niet onder het subsidiebegrip van de Awb. Dit betekent, dat de zogenaamde 'subsidies' in natura (de niet-financiële verstrekkingen), zoals het beschikbaar stellen van gemeentelijke accommodaties voor sportbeoefening of het gebruik van dorpshuizen tegen een gering tarief, niet aan de begripsomschrijving voldoen en dus geen subsidie zijn.

### *b. Verstrekt door een bestuursorgaan*

Slechts wanneer de financiële middelen worden verstrekt door een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1 van de Awb kan er sprake zijn van een subsidie. Geld van particulieren, zoals fondsen, waarmee activiteiten van andere particulieren mogelijk worden gemaakt, vallen niet onder het

subsidiebegrip. De rechtsverhouding tussen particuliere en privaatrechtelijke personen valt immers niet onder de Awb.

*c. Met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager*

Een subsidie wordt altijd verstrekt met een bepaald doel, voor bepaalde activiteiten. De wetgever heeft bepaald dat er sprake moet zijn van bepaalde, duidelijk omschreven activiteiten van de ontvanger. De bestedingsrichting van de middelen moet dus duidelijk zijn.

Om deze reden vallen bijvoorbeeld sociale uitkeringen niet onder de noemer 'subsidie'. Het verschaffen van financiële middelen om te voorzien in de kosten van het bestaan gebeurt niet met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager. Het betreft een algehele of aanvullende inkomensvoorziening, bijvoorbeeld op grond van de Wet werk en bijstand (WWB).

Ook schadevergoedingen, verstrekt door de overheid, vallen buiten het subsidiebegrip. De bestedingsrichting van de ontvanger ligt in dat geval niet vooraf vast, oftewel: een schadevergoeding wordt niet verleend met het oog op bepaalde activiteiten van de ontvanger, maar ter compensatie van schade, veroorzaakt door handelen van de overheid zelf. Het staat de ontvanger vrij te bepalen, waaraan hij het geld besteedt.

*d. Anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten*

Commerciële transacties vallen buiten het subsidiebegrip. Er is geen sprake van subsidie als de overheid een marktconforme vergoeding betaalt voor aangeschafte goederen of aan haar geleverde diensten. Onder betaling wordt verstaan het leveren van een tegenprestatie, die is afgestemd op de waarde van de verkregen goederen of diensten in het economische verkeer. Dit betekent niet dat een marktprijs, die wat aan de hoge kant is, daarom meteen als subsidie zou zijn aan te merken. Dit geldt alleen in die gevallen waar de prijs onmiskenbaar zozeer boven de marktprijs ligt, dat redelijkerwijs niet meer van betaling kan worden gesproken.

De beperking van deze uitzondering tot aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten is aangebracht, omdat er subsidies zijn, die kunnen worden opgevat als een betaling voor door de subsidieontvanger aan derden geleverde diensten. Denk bijvoorbeeld aan de door de regionale bureaus voor slachtofferzorg geleverde diensten. De overheid heeft dan ook geen contractuele relatie met deze bureaus, maar een subsidierelatie. Subsidieverlening en commerciële transacties kunnen in de praktijk soms dicht tegen elkaar aan liggen.

*Subsidies en Europese staatssteunregels*

Staatssteun is in principe verboden (artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)). Europese regelgeving ten aanzien van staatssteun is niet van toepassing, indien de subsidie aan burgers wordt verstrekt. Ook is geen sprake van staatssteun als de activiteiten, waarvoor de subsidie wordt verleend, geen ondernemingsactiviteiten zijn. Zo is een subsidie aan een (amateur-) sportvereniging geen staatssteun. Als de gesubsidieerde activiteiten wel als ondernemingsactiviteiten kunnen worden aangemerkt, is er sprake van staatssteun als de subsidie niet open staat voor alle ondernemingen, die deze activiteit uitoefenen.

**Soorten subsidies**

Er wordt in deze verordening een onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van subsidie.

De *jaarlijkse subsidie*, die bij voorkeur voor meerdere jaren wordt verleend en veelal op voortdurende activiteiten van een instelling of vereniging betrekking heeft. In de onderhavige verordening is bepaald dat deze voor een periode van ten hoogste vier jaren worden verstrekt. Na het verstrijken van die periode kan uiteraard opnieuw worden besloten een jaarlijkse subsidie te verstrekken. Door in ieder

geval één keer per 4 jaar een intensief gesprek te hebben met de diverse subsidieontvangende instellingen en verenigingen, wordt in voldoende mate controle gehouden op doelmatige toepassing van de subsidiedoelstellingen. Als deze subsidie voor langer dan drie jaar aan een instelling wordt verstrekt voor de uitvoering van dezelfde activiteit(en), ontstaat er een subsidierelatie, zoals beschreven in artikel 4:51 van de Awb en dient bij weigering van de subsidie voor een nieuw tijdvak een redelijke termijn in acht te worden genomen.

*Eenmalige* subsidies zijn subsidies die worden verstrekt voor een eenmalige activiteit of een activiteit. Te denken valt aan een subsidie ten behoeve van het doorgang doen vinden van de gebruikelijke activiteiten van de subsidieontvanger, terwijl die doorgang door bijzondere, incidentele omstandigheden anders niet gewaarborgd zou zijn. Eenmalige subsidies hebben een looptijd, afhankelijk van de duur van het project en kunnen onder omstandigheden dus een looptijd hebben van langer dan een jaar.

Een bijzondere vorm van eenmalige subsidies betreft de *waarderingssubsidies*. Waarderingssubsidies zijn subsidies die, zoals het woord al zegt, verstrekt worden om waardering voor de activiteiten van de ontvanger uit te drukken. Deze subsidies mogen naar eigen wens van de ontvanger worden besteed en kunnen dus zowel worden gestoken in de reguliere activiteiten van de ontvanger als in extra activiteiten. Hiermee wordt nog steeds recht gedaan aan de reden, dat subsidies worden verstrekt: het bevorderen van bepaalde voor de gemeente, dan wel haar ingezetenen positieve doelen. Een uiting van waardering voor degenen, die die doelen bevorderen, draagt bij aan hun motivering en dus ook aan de wijze, waarop zij de doelen behartigen. Nu de besteding van deze subsidie geheel ter keuze van de ontvanger is, wordt ter zake van de besteding geen verantwoording geëist en is geregeld dat het moment van verlening van de subsidie tevens dat van de vaststelling daarvan is. De facto is een waarderingssubsidie, dus een eenmalige subsidie, waaraan geen verantwoordingseisen worden gesteld. In de subsidieregeling Waarderingssubsidies zijn deze uitgangspunten nader uitgewerkt.

## ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

### Artikel 1. Begripsomschrijvingen

De begrippen in verband met Europese regelgeving worden nader verklaard.

### Artikel 2. Reikwijdte verordening

In het eerste lid wordt aangegeven dat deze verordening van toepassing is op alle gemeentelijke beleidsterreinen, waarbij subsidies kunnen worden verstrekt.

Het kan wenselijk geacht worden om bepaalde subsidies uit te sluiten van de werking van bepalingen van de Algemene subsidieverordening. Door dit in het tweede lid van dit artikel te benoemen wordt dit bewerkstelligd.

### Artikel 3. Bevoegdheid college

Door de veelheid en verscheidenheid van subsidiemogelijkheden is uiteraard niet te vermijden, dat op onderdelen nadere regels noodzakelijk zullen blijken. Die verscheidenheid onderbrengen in een algemene verordening is mogelijk, maar komt de met een algemene verordening nagestreefde overzichtelijkheid niet ten goede. Daarbij komt dat beleidsdoelen en prioriteiten wijzigen en dit, naar aangenomen mag worden, in een hoger tempo zullen doen dan de Algemene subsidieverordening aan wijziging toe is. Wijziging van een alsdan complexe en uitgebreide verordening, die veel beleidsterreinen bestrijkt, gaat gepaard met aanzienlijke bestuurlijke en administratieve lasten. Met deze algemene verordening, die de kaders geeft voor nadere regels, worden deze lasten beperkt in aantal en kwaliteit.

In subsidieregelingen worden een aantal veelvoorkomende of complexe subsidiemogelijkheden nader uitgewerkt.

**Artikel 4. Europees steunkader**

Indien subsidie wordt verleend aan ondernemingen, dient deze subsidie te worden getoetst aan de Europese regelgeving voor staatssteun. De Europese commissie eist daarbij dat in de subsidieregelingen en – beschikkingen die gebruik maken van het Europese steunkader, het toepasselijke kader expliciet wordt vermeld. Om die reden zijn het tweede en derde lid opgenomen.

**Artikel 5. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud***Lid 1 instellen subsidieplafond*

Met het oog op de rechtszekerheid verlangt de Awb, dat het subsidieplafond bekend wordt gemaakt, vóór dat de periode waarop het betrekking heeft, ingaat. Zo kunnen potentiële aanvragers tijdig weten hoeveel geld beschikbaar is. Maar vooral van belang is, dat subsidieaanvragen zonder nadere motivering worden afgewezen op het moment dat het subsidieplafond bereikt is. Indien het voor subsidie beschikbare bedrag enkel op de begroting vermeld staat en de gemeente deze bedragen niet als zijnde subsidieplafonds heeft gepubliceerd, kan de gemeente subsidieaanvragen niet ongemotiveerd weigeren wegens het bereiken van het plafond.

*wijze van verdelen*

Belangrijk is de verplichting om nadere regels te stellen over de verdeling van de beschikbare bedragen. Hierbij wordt zo veel als mogelijk uitgegaan van een verdeelmechanisme op volgorde van binnenkomst, “wie het eerst komt, het eerst maalt”, waarbij aanvragen in volgorde van ontvangst van de volledige aanvraag worden behandeld. In subsidieregelingen kunne hiervoor afwijkende regels voor worden gegeven.

Het tweede lid opgenomen om te voldoen aan het bepaalde in artikel 4:28 van de Awb.

*Begrotingsvoorbehoud*

Indien wordt gewerkt met een begrotingsvoorbehoud moet er rekening worden gehouden met het feit dat gemeenten hun begroting moeten voorleggen aan de provincie ter goedkeuring; pas daarna is er sprake van een definitieve begroting en treedt het vierde lid van dit artikel pas in werking.

**Artikel 6. Aanvraag**

Ingevolge artikel 4:29 Awb begint het subsidieproces met een aanvraag. In het eerste lid is bepaald dat een aanvraag voor subsidie schriftelijk dient te worden gedaan.

Het college zal hiervoor formulieren vaststellen. Nu in de verordening is bepaald dat de aanvrager verplicht is het formulier te gebruiken, dan kan een aanvraag die niet met een formulier is ingediend met een beroep op artikel 4:5 van de Awb buiten behandeling worden gelaten. Uiteraard nadat de aanvrager de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een bepaalde termijn.

Zoals aangegeven in de toelichting onder artikel 4, moet bij het verlenen van subsidie worden voorkomen dat subsidie wordt verleend in strijd met de Europese regelgeving (artikel 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (WVEU)). Om die reden zijn in lid 2 een tweetal aanvraagvereisten toegevoegd voor ondernemingen.

**Artikel 7. Aanvraagtermijn**

Hier worden de termijnen genoemd, waarbinnen aanvragen voor subsidie dienen te zijn ingediend bij het college. De aanvraagtermijnen zijn afhankelijk van het soort subsidie. Er is onderscheid gemaakt tussen subsidies die per jaar worden verstrekt, en andersoortige subsidies. In dit artikel wordt slechts een uiterste indiendatum genoemd.

**Artikel 8. Beslistermijn**

Hier worden de termijnen gegeven, waarbinnen het college gehouden is te beslissen op een aanvraag voor subsidie. In de Awb staan geen strikte beslistermijnen op een aanvraag om subsidie. In de regel wordt een termijn van acht tot dertien weken redelijk geacht.

Per 1 oktober 2009 is de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen in werking getreden. Hierdoor lopen bestuursorganen, die zich niet aan de termijnen houden, het risico met een dwangsom te worden geconfronteerd. Het doel van de wet is waarborgen dat de overheid een betrouwbare partner is van burgers, bedrijven en maatschappelijke organisaties. In de wet staat dat de overheid dit onder andere moet doen door tijdig te beslissen op een aanvraag. De aanvrager heeft daar recht op. Uitgangspunt is, dat afhandelen binnen 13 weken de maximale termijn is, in principe wordt de aanvraag zo snel mogelijk afgehandeld.

**Artikel 9. Weigerings- en intrekkinggronden**

In het eerste lid van artikel 9 wordt de weigeringsgrond opgenomen, indien de subsidie in strijd is met de Europese staatssteunregels. In de meeste gevallen zullen de voorgenomen subsidies aan ondernemingen binnen de vrijstellingsregelingen. Indien dat echter niet mogelijk is, is goedkeuring van de Europese commissie noodzakelijk.

In artikel 9, tweede lid, onderdelen a t/m f van de verordening worden de algemeen geldende weigeringsgronden van artt. 4:25, tweede lid en 4:35 Awb, met nadere gronden aangevuld. Onderdeel a spreekt voor zichzelf. Onderdeel b geeft de mogelijkheid de subsidie te weigeren als de aanvrager over voldoende eigen middelen beschikt.

*Bibob*

Onderdeel c is betreft het geval dat de aanvrager van een subsidie de toets van de Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) niet kan doorstaan. Bij deze weigeringsgrond is niet van belang of de activiteiten waarvoor subsidie wordt gevraagd op zichzelf beoordeeld subsidiabel zijn. Het gaat hierbij louter om de persoon dan wel rechtspersoon van de aanvrager aan wie het college op grond van de Wet Bibob geen subsidie wenst te verlenen. De Wet Bibob stelt het college in staat om te screenen of de subsidieaanvragers dan wel -ontvangers in relatie staan tot strafbare feiten. Hierdoor wordt voorkomen dat een bestuursorgaan onbedoeld strafbare feiten faciliteert door het verlenen van een subsidie. De Wet Bibob is bedoeld als aanvulling op bestaande instrumenten die het college al ter beschikking heeft. Het college zal bij ieder beleidsdoel dat het wil subsidiëren zich de vraag moeten stellen of er enig risico is van het faciliteren van strafbare feiten en of die risico's niet voldoende worden ondervangen met de bestaande toetsing van aanvragen.

Onderdeel d kan ondermeer van toepassing zijn wanneer de aanvraag te laat is ingediend. Onderdeel e spreekt voor zichzelf. Onderdeel f geeft de mogelijkheid de subsidie te weigeren als door subsidieverstrekking de Europese staatssteunregels zouden worden geschonden. Onderdeel g ten slotte geeft het college de bevoegdheid bij subsidieregeling nog andere weigeringsgronden op te nemen, bijvoorbeeld weigeringsgronden die specifiek met de te subsidiëren activiteiten samenhangen. Het kan echter ook gaan om meer algemene, zoals indien de aanvrager doelstellingen beoogt of activiteiten zal ontplooiën, die in strijd zijn met het algemeen belang of de openbare orde;

**Artikel 10. Verantwoording**

Ingevolge dit artikel geeft het college al in het besluit tot verlening van de subsidie aan op welke wijze de verantwoording van de ontvangen subsidies dient plaats te vinden. Hiermee wordt bereikt dat degene, aan wie de subsidie is toegekend, van meet af aan duidelijk is aan welke voorwaarden en administratieve eisen hij dient te voldoen.

**Artikel 11. Algemene verplichtingen van subsidie-ontvanger***Lid 1 Meldingsplicht*

De subsidie-ontvanger is verplicht onverwijld (zonder nodeloos tijdsverloop) te melden bij het college als het aannemelijk is dat de gesubsidieerde activiteit niet, niet tijdig, niet geheel of niet volgens alle daaraan verbonden verplichtingen zal worden verricht. In dat geval zal de subsidie lager of op nihil worden vastgesteld of zullen nadere afspraken worden gemaakt over het aanpassen van de verplichtingen, bijvoorbeeld het geven van meer tijd voor de uitvoering van de activiteiten. Bij het niet voldoen aan deze meldingsplicht kan, indien dat achteraf mocht blijken, met toepassing van artikel 4:49 van de Awb alsnog de subsidievaststelling worden ingetrokken, omdat de subsidie-ontvanger wist en behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was.

Overigens moet "schriftelijk" hier niet al te letterlijk worden opgevat; een melding per e-mail kan ook voldoende zijn. Niets belet de gemeente om bij twijfel direct contact op te nemen met de subsidie-ontvanger en om nadere stukken te vragen.

De subsidie-ontvanger is overeenkomstig lid 2 verplicht schriftelijk informatie te verschaffen over omstandigheden die van invloed zijn of kunnen zijn op de hoogte van het verleende bedrag. De subsidieverstrekker kan vervolgens, indien nodig, door een wijziging van de verleningsbeschikking, het bevoorschottingsritme en de hoogte van de voorschotten aanpassen.

### **Artikel 12. Aan een subsidie te verbinden bijzondere verplichtingen**

Dit artikel bevat de bevoegdheidsgrondslag voor het college om aan de subsidie verplichtingen te verbinden. In artikel 4:37 van de Awb staan de standaardverplichtingen vermeld die het college bij de beschikking tot subsidieverlening aan de subsidie-ontvanger kan opleggen.

De artikelen 4:38 en 4:39 van de Awb maken het mogelijk om nog andere verplichtingen aan een subsidie te verbinden, als de verordening daarvoor een grondslag biedt. Die grondslag is in lid 2 gegeven.

### **Artikel 13. Verantwoording eenmalige subsidies tot en met € 300,--**

Kenmerkend voor subsidies tot en met € 300,-- is dat deze op basis van vertrouwen worden verleend; er wordt niet meer standaard om verantwoording gevraagd. In plaats daarvan geldt een actieve meldingsplicht voor de subsidie-ontvanger bij niet nakoming van de voorwaarden.

Verder wordt het bedrag in één termijn verstrekt en hoeft de subsidie-ontvanger geen aanvraag voor subsidievaststelling (verantwoording) in te dienen. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden bespaard.

#### *Lid 2*

Door te kiezen voor het systeem van ambtshalve vaststelling is er juridisch meer mogelijkheid om op te treden indien de gemeente bemerkt dat de activiteit niet (geheel) is gerealiseerd. De subsidie is immers niet bij verstrekking al vastgesteld. De subsidie-ontvanger dient desgevraagd, op een door het college in de beschikking aangegeven wijze, aan te tonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend zijn verricht en dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen.

### **Artikel 14. Verantwoording eenmalige subsidies vanaf € 300,--**

In dit artikel is bepaald binnen welke termijn de subsidie-ontvanger de aan hem verleende subsidie aan het college dient te verantwoorden. Ingevolge artikel 10 wordt de wijze van verantwoording al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de subsidie-ontvanger bekend gemaakt.

Het tweede lid bepaalt dat de subsidie-ontvanger door middel van een inhoudelijk verslag moet aantonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend, zijn uitgevoerd. Daarbij kan vooraf door de subsidieverstrekker al zijn aangegeven op welke manieren het aantonen kan plaatsvinden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten worden gebruikt, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring of andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie), enz. Het gaat er om dat duidelijk is dat de verkregen subsidie is aangewend voor het doel waarvoor de subsidie werd verstrekt.

Vanuit het oogpunt van lastenverlichting wordt in het derde lid geregeld dat ook alternatieve verantwoordingsbewijzen kunnen worden gevraagd. Daarmee wordt ruimte gecreëerd om uiting te geven aan het uitgangspunt dat de verantwoordingslasten in verhouding moeten staan tot de hoogte van het subsidiebedrag.

### **Artikel 15. Verantwoording jaarlijkse subsidie**

In dit artikel is aangegeven op welke wijze de subsidie-ontvanger de aan hem verleende jaarlijkse subsidie aan het college dient te verantwoorden. Ingevolge artikel 10 wordt de wijze van verantwoording al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de ontvanger bekend gemaakt.

#### *Lid 2*

Het tweede lid bepaalt, dat de subsidieontvanger moet aantonen dat de activiteiten, waarvoor de subsidie is verleend, zijn uitgevoerd. Daarbij zal vooraf door de subsidieverstrekker al moeten zijn aangegeven op welke manieren het aantonen kan plaatsvinden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten worden gebruikt, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring of andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie) enz. Het gaat er om dat duidelijk is dat de verkregen subsidie is aangewend voor het doel waarvoor de subsidie werd verstrekt.

#### *Lid 3*

Vanuit het oogpunt van lastenverlichting wordt in het derde lid geregeld dat ook alternatieve verantwoordingsbewijzen kunnen worden gevraagd. Daarmee wordt ruimte gecreëerd om uiting te geven aan het uitgangspunt dat de verantwoordingslasten in verhouding moeten staan tot de hoogte van het subsidiebedrag.

### **Artikel 16. Subsidievaststelling**

Het uitgangspunt van artikel 4:13 van de Awb is dat in het wettelijk voorschrift de termijn aangegeven wordt waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden. De beslistermijn is vastgesteld op 13 weken (eerste lid). Het merendeel van de aanvragen zal binnen deze termijn kunnen worden afgehandeld. Meer ingewikkelde aanvragen vergen soms meer tijd. De verdaging van de beslistermijn biedt dan uitkomst. Deze termijn is op acht weken gesteld (tweede lid). Uitgangspunt blijft altijd dat die termijn redelijk moet zijn.

Ingevolge het derde lid kan het college, in aanvulling op de algemene subsidieregeling, categorieën van subsidies of subsidie-ontvangers aanwijzen voor wie de subsidie wordt vastgesteld zonder dat hiervoor door de subsidie-ontvanger een aanvraag moet worden ingediend. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden beperkt.

Het vierde lid biedt de mogelijkheid om tot ambtshalve vaststelling over te gaan als de subsidieontvanger geen aanvraag tot vaststelling doet, ook niet nadat hij daarvoor een nieuwe termijn heeft gekregen.

### **Artikel 17. Berekening uurtarieven en uniforme kostenbegrippen**

Een veel gebruikte methode voor de bepaling van de omvang van het subsidiebedrag is de berekening van de (gedeeltelijke) bijdrage aan de werkelijke kosten van subsidiabele activiteiten. Hierbij is een belangrijke basis voor de financiering/subsidie (kostengrondslag) de inzet van personeel. De subsidie-ontvanger moet zich verantwoorden over het aantal subsidiabele uren en de totstandkoming van de uurtarieven.

Bij het bepalen van de standaardberekeningswijzen voor de berekening van uurtarieven zal het college zo nodig aansluiten bij de berekeningswijzen, zoals die in het Rijksbrede subsidiekader (Kader financieel beheer rijkssubsidies, Kamerstukken II 2008/09, 31 865, nr. 5) worden gehanteerd.

**Artikel 18. Hardheidsclausule**

In de hardheidsclausule is aangegeven op welke onderdelen van de regeling deze clausule van toepassing is. De te treffen voorziening, die niet in de verordening is voorzien, dient altijd binnen de doelstellingen van de subsidie te passen. De toepassing van de hardheidsclausule dient beperkt te blijven tot individuele gevallen. Zodra de toepassing van een hardheidsclausule voor bepaalde gevallen voldoende is uitgekristalliseerd en daardoor een bestendig karakter heeft gekregen, dient dit beleid in de Algemene subsidieverordening of nadere regels te worden neergelegd.

**Artikel 19. Slotbepalingen**

De oude subsidieverordening en de daarop gebaseerde deelverordeningen worden ingetrokken.

De verordening treedt in werking op 1 augustus 2014. Op aanvragen tot subsidieverlening gedateerd voor deze datum zijn de bepalingen van de oude subsidieverordening van toepassing. Op subsidies die zijn verleend voor de datum van inwerkingtreding van de nieuwe subsidieverordening blijft het oude recht van toepassing; de verantwoording en vaststelling gebeurt dus volgens het oude recht. Dat volgt uit ABRS 14 december 2000 (AB 2001, 89).

Deze verordening wordt geciteerd als Algemene Subsidieverordening Reimerswaal 2014.